

Izhaja v ponedeljek in petek.

Stane mesečno Din 7—,
za inozemstvo Din 20—.Račun pri pošto - čekovnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene novice s številkami so plačljive.

Štev. 104.

Celje, torek 31. decembra 1929.

Leto XI.

V Novo leto!

Celje 31. decembra.

Še nikoli nismo stopali v Novo leto s tako samozavestjo in zaupanjem, kakor letos. Sile, ki so deset let prekipale v narodu, so sproščene in njihovo udejstvovanje postaja od dne do dne iskrennejše, mogočnejše in plodonosnejše. Težke borbe in ljuti prepiri, ki so v znatni meri ovirali potrební razvoj in konsolidacijo mlade, velike domovine, so za nami. Idealí naših narodnih velikanov in žrtve nešteti junakov, ki so bile pred enajstimi leti kronane s svobodo skoro cele jugoslovenske nacije, so dobile letos svojo polno afirmacijo s pričetkom velikopoteznega, popolnega kulturnega, gospodarskega in upravnega ujedinjevanja.

6. januar in 3. oktober sta dva svetla mejnika v minulemu letu in podlaga boljše bodočnosti. V času, ko so politični in plemenski boji resno ogrožali temelje v dolgih stoletjih zaslanjane in na gorah mučeniških kosti zgrajene države, je ostal edina nada naš modri in junaški vladar. Narod mu je brezpogojno zaupal in Nj. Vel. kralj je to zaupanje poplačal na veličasten način. Z energično gesto, globokim umevanjem in veliko ljubeznijo do naroda je presekjal gordijski vozél naše notranje politike in ustvaril v državi novo stanje, ki znači začetek mirnega dela in sožitja vseh državljanov, epoho jačanja ter gospodarskega, socialnega in kulturnega napredka. Pokojnemu velikemu kralju Petru I. je dala zgodovina priimek »osvoboditelj«; njegov kraljevski sin Nj. Vel. kralj Aleksander nadaljuje po osvobojenju pričeto deo popolnega narodnega in državnega ujedinjevanja v duhu svetlih tradicij. Uspehi tega dela postajajo od dne do dne vidnejši in ves narod zre v svojega vladarja z brezmejním zaupanjem. O tem pričajo številne sijajne manifestacije za kralja in ujedinjeno Jugoslavijo v vseh krajih države.

Izvestni naši nasprotniki v inozemstvu in nekateri njihovi zločinski zavezniki med nami si zaman prizadevajo ovirati kraljevino Jugoslavijo v njenem mogočnem razvoju. Nervoznost nasprotnikov nas samo utrjuje v zavesti, da smo na pravi poti.

V Novo leto gredo naši koraki še v silnejšem tempu in spremlja jih nepremagljiva ljubezen milijonov iskrenih Jugoslovanov, ki je najvernejši porok boljše dobe.

Domače vesti

d **Deputacija iz zetske in vrbaske banovine** je bila sprejeta od Nj. Vel. kralja v nedeljo 29. t. m. popoldne. Po patrijotičnih govorih cetinjskega župana Toma Miloševića v imenu mest zetske banovine in odvetnika Todorja iz Banjaluke v imenu deputacij iz vrbaske banovine je povzel besedo Nj. Vel. kralj: »Gospodje! Zahvaljujem se vam za iskrene besede zvestobe in udanosti do mene in mojega doma. Velika in splošno znana je ljubezen vaših krajev do narodnega edinstva in svobode; ogromne žrtve in preganjanja so to ljubezen le povečala. V nacionalnih srcih naroda zetske in vrbaske domovine so našle globok odmev silne manifestacije za edinstvo in kraljevino Jugoslavijo, ki neprestano prihajajo iz vseh delov naše prostrane domovine. Doba narodnega trpljenja in boj je končana z zmago in popolnim ujedinjenjem. Pred nami je doba miru, reda in ustvarjanja na vseh poljih narodnega in državnega življenja. Ko se vrnete v svoje domove, sporočite dragemu narodu zetske in vrbaske banovine moje kraljevske pozdrave k novemu letu in bodite tolmači mojih želj in stremljenj, da ponosni na našo vzvišeno zgodovinsko preteklost očuvamo in negujemo te lepe vojne odlike in vrline in da vso svojo vztrajnost in moč posvetimo delu za narodno blagostanje in kulturni napredek.«

d **Finančni inspektorat v Mariboru** bo imel svoje uradne prostore v palači bivše velike županije.

d **Proračun mariborske občine** je uprava Dravske banovine v Ljubljani odobrila. O definitivni odobritvi proračuna bo sedaj odločilo finančno ministrstvo.

d **Nalezljive bolezni v Sloveniji**. V novembru je obolelo v Dravski banovini okrog 200 otrok za škrlatinko. Najbolj so bili prizadeti celjski okraj, oba mariborska okraja in ljubljanska okolica. Epidemija škrlatinke je v zadnjem času ponehala. Difterija se je pojavila v ljubljanski okolici in v okraju Šmarje pri Jelšah. V Grižah pri Žalcu je obolelo nad 100 šolskih otrok na mumpsu, vendar pa je bila ta epidemija kmalu zatrta. Epidemija legarja, ki je nastopila v umobolnici na Studencu pri Ljubljani po večini med strežniškim osebjem, je že ponehala.

d **Reden promet na železnicah**. Po poročilih iz Beograda so vse proge v državi očiščene snega. Železniški promet se vrši na vseh progah zopet normalno.

d **Sortirane cigarete**. Uprava državnih monopolov je uvedla novo pakovanje luksuznih cigaret v kolekciji po 80 komadov v eni škatli. V vsaki škatli je po 10 cigaret »Karadjordje«, »Jadrana«, »Kosovo« in »Šumadija« ter po 20 cigaret »Strumica« in »Vardar«. Škatla stane 70 dinarjev.

d **Nov most čez Muro**. Otvoritev novega železobetonskega mostu čez Muro med Gornjo Radgono in Radgono se bo vršila 15. januarja. Most stoji nekoliko nižje od prejšnjega lesenega in je širok osem metrov. Polovico stroškov za most je nosila naša država, polovico pa Avstrija.

d **Čevljarska zadruga v Mariboru** je proslavila na Štefanovo 45-letnico obstoja.

d **Izguba invalidnine**. Minister vojke in mornarice je odredil, da se osebe, ki po novem invalidskem zakonu izgube pravico za prejemanje invalidnine zaradi tega, ker so ocenjene z manj kot 30% nesposobnosti za delo, morajo ponovno pregledati glede njihove sposobnosti, oziroma omejene sposobnosti za vršenje vojaške službe kot osební obvezniki. Pregled se mora izvršiti tako, da se za sedaj izvrši pregled onih oseb, ki so iz občine v neposredni bližini kraja, kjer so štabne komande polkovnega vojnega okrožja, osebe iz oddaljenih občin pa se bodo pregledale, ko se bodo vršili nabori v prihodnjem letu. Temu pregledu se morajo podvreči vsi oni invalidi, ki so ocenjeni z manj kot 30% sposobnosti za delo in so bili rojeni leta 1881. ali pa prej.

d **Uradniške legitimacije**. Generalni inspektor celokupnega prometa je izdal naslednje obvestilo: V zadnjem času se pristojna državna oblastva obračajo na generalno direkcijo državnih železnic v zadevi izdajanja legitimacij za znižano železniško vožnjo civilnim in vojaškim uradnikom ter članom njihovih rodbin in upokojencem ter njihovim rodbinskim članom. Da se prepreči nepotrebno pisarjenje, se prizadeti opozarjajo, naj se v tej zadevi obračajo na oblastne železniške direkcije, v področju dravske banovine torej na direkcijo državnih železnic v Ljubljani.

d **Uradni dnevi komisarja za agrarne operacije v Mariboru**, ki so se doslej vršili vsak prvi četrtek v prostorih mariborskega oblastnega odbora, se bodo po odredbi Komisije za agrarne operacije v Ljubljani vršili odslej vsako prvo soboto v mesecu in če je ta dan praznik, prihodnjo soboto od 10. do 13. ure v prostorih sreskega načelnika, Maribor, levi breg. Prvi uradni dan bo v soboto 4. januarja 1930.

d **Društvo medicincev na univerzi v Ljubljani**. Deset let je preteklo od ustanovitve univerze v Ljubljani. Že prvi slušatelji so ustanovili svoja strokovna društva, da z združenimi močmi in s podporo javnosti pomagajo svojim revnim tovarišem. Društvo medicincev obhaja desetletnico svojega obstoja s tem, da priredi 11. januarja v Celju svoj ples. Od začetka svojega obstoja je glavna skrb društva knjižnica, katere temelj so postavili s svojimi velikodušnimi darovi gg. zdravniki. Knjižnica šteje sedaj že več sto zvezkov, vendar še zdaleka ne zadostuje svojim namenom, ker prihaja vedno več slušateljev tudi izven Slovenije na našo fakulteto, ki jim nikakor ne moremo odreči svoje podpore. Zato je namenjen čisti dobiček prireditve izključno le knjižnici in s tem revnim dijakom. Obenem s plesom priredi društvo tudi sestanek vseh, ki so bili prvo leto člani in ustanovitelji društva. Vse te gospode prosimo, da se udeležijo tega sestanka in se javijo dr. J. Reberniku, upravniku Zdravstvenega doma v Celju. Prijateljskega sestanka naj se udeležijo tudi vsi drugi nekdanji člani našega društva. Prepričani smo, da ne bo slovenskega inteligenta, ki ne bi prišel v Celje. A. Š.

d **Finančni inspektorat v Mariboru** bo zaenkrat reševal vse posle, ki zadevajo neposredne davke bivše mariborske oblasti, izvzemši odmero družbenega davka in kazenske zadeve po čl. 142. zakona o neposrednih davkih. Stranke, ki spadajo v področje davčnih uprav v Celju, Dolnji Lendavi, Gornji Radgoni, Gornjem gradu, Konjicah, Ljutomeru, Mariboru, Murski Soboti, Ormožu, Prevaljah, Ptuj, Slov. Bistrici, Slovenjgradu, Šoštanju in Šmarju pri Jelšah se opozarjajo, da naj naslavlajo vse vloge, ki so jih do sedaj naslavljal na finančno direkcijo v Ljubljani, oddelek za neposredne davke, izza 1. januarja na naslov: »Dravska finančna direkcija, finančni inspektorat v Mariboru.«

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

29

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»On se bo tudi prelevil, tudi prelevil«, je rekel mojster Kondelik. »Samo če bi ga izpraševala iz tega, kar si mu povedala, bi videla, kaj je pozabil.«

»Draga moja, z očetom ne boš prišla daleč«, je pripomnila gospa Kondelikova, »je bolje, da z njim ne začneš. Skrbi in težave — te nam milostljivo prepusti. Pojdi no, žvirca!«

Mojster je pritisnil poljub soprog, potem Pepici in je hitel k vratom. Na pragu pa se je še obrnil:

»Ali čakate tudi teto Katinko?«

»Zakaj pa?« je vprašala gospa dobrovoljno.

»Da bi vedel, koliko časa bo zasedanje trajalo!«

In že je bil zunaj.

Gospa Kondelikova je vstala, da naroči Katinki v kuhinji, koliko kave mora pridati v lonec in Pepica se je medtem razpravila.

»Tako, dete«, je zaklicala gospa Kondelikova, ko se je vrnila iz ku-

hinje, »kava bo takoj. Dobro, dobro, le sleci, kar te ovira, boš malo pri nas posedela.«

»Danes bom posedela zelo dolgo, mamica«, je odgovorila Pepica. »Morda celo do večera — Vejvara pride pome.«

»I, to je pa dobro, dete, potem bo pa tudi oče doma — ta je vedno bolj vesel, če ima Vejvaro pri sebi.«

»In vendar se dela vedno norca iz njega«, je pripomnila Pepica.

»Molči, punca — kaj ne poznaš očeta? Saj on ga ne razžali. Ko bi vedela, kako ga ima rad.«

»Ali res, mamica?« je rekla Pepica veselo.

»In to ti moram šele povedati? To očetovo govorjenje — no saj ga Vejvara razume! In ravno zato ima rad Vejvaro, ker je tako miren. Mogoče, da bi se s kakim drugim, ki je bolj jeznorit in takoj razžaljen, ne razumela tako. Tole hudomnost je imel oče že od nekdaj v sebi.«

Ko je to govorila, je pripravljala gospa Kondelikova lončke za kavo in kmalu potem je prinesla Katinka iz kuhinje vrček.

»Pojdi, punca, sedi in malicajva.«

Pepica se je približala k mizi in je rekla:

»To sem vesela, da je oče dobro razpoložen, nama na ljubo bo nekaj napravil. Da boš tudi ti zraven, se razume samo ob sebi.«

Gospa Kondelikova je vprašujoče pogledala hčer.

»Kaj pa, punca?«

»Prišla sem pravzaprav kot poslanec, mamica«, je odgovorila Pepica. »Potem pa pride še Vejvara, da mi bo pomagal. Poziva te — tebe in očeta — da bi šla z nama v soboto na venček v Meščansko bésedo.«

»Na venček, dete?« je vzkliknila gospa Kondelikova začudena, obstala je pri mizi in se podprla z rokama ob njen rob. »In kaj naj bi midva tam —?«

»No, da ne bi šla tako sama, mamica.«

»Toda sedaj gresta že lahko sama, dete. Ti si gospa, imaš moža, hočeta se malo naplesati, nihče vama ne bo vzel tega za zlo — toda čemu midva!«

Gospa Kondelikova se je branila, kakor bi imela na čelu zapisano, kar bi rada pred vsem svetom utajila, dokler se še utajiti da.

»Zakaj vidva! Zato, ker bi nama bilo tam brez vaju otopno, meni in Vejvari. In zato, ker bi vsak gledal samo na naju in meni so ti pogledi tako zoprni — veš, vselej mislim, da si ti ljudje pri tem nekaj šepetajo. Toda če pojdeti tudi vidva, se razdeli, in nikomur ne pride nič na misel. Bo ravno tako, kakor smo hodili prej — ljudje pozabijo, da sva sama svoja, jaz in Vejvara. Reci, mamica, da, prosim te, in pogovori tudi očeta.«

»I, no, dete, kar se mene tiče, ne rečem, da ne, toda veruj mi, da ne bom šla tja v ogenj. Kaj pa naj delava midva z očetom — midva sva najraje doma. Jaz — in na venček! Da bi še tudi plesala zraven, kaj ne?«

»Ali bi bilo to kaj čudnega?« se je potegnila Pepica za mater. »Ti si pravzaprav mlada gospa — veruj mi, mamica, šele sedaj, ko sem omožena in imam večjo skušnjo, vidim, da si kakor moja starejša sestra.«

»Ti brblja«, se je smejala gospa Kondelikova.

Iz Celja in okolice

SREČNO IN VESELO NOVO LETO
želita vsem čitateljem in inserentom
redakcija in uprava »NOVE DOBE«.

c **Silvestrovanje** bo Celjski Sokol obhajal nocoj od 8. ure dalje v vseh prostorih Celjskega doma. Na dnevnem redu so: 1. loki; 2. ???; 3. kocke; 4. balet; 5. Kitajci; 6. raznote-rosti; 7. Kozaki; 8. alegorija. Med od-mori šaljevi nastopi in godbene toč-ke. Po polnoči ples v mali dvorani. Naj bi zadnji dan letošnjega leta, ki nam je prineslo toliko novega, zopet združil vse Celjane na vsekdar do-mači in prijetni sokolski prireditvi v Celjskem domu.

c **Premestitev v finančni službi.** Višji finančni tajnik gosp. dr. Ernest Močnik v Celju je premeščen v istem svojstvu k moravski finančni direk-ciji in sicer k inspektoratu v Vranji.

c **Iz sodne službe.** Sodnik okrožne-ga sodišča g. dr. Ivan Mak je preme-ščen iz Gornjega grada k okrožnemu sodišču v Celju.

c **Dravski ban** g. inž. Dušan Šernec je sprejemal v soboto 28. t. m. dopol-dne na sreskem poglavarstvu še za-stopnike društev in korporacij ter privatne stranke. V času svojega bi-vanja v Celju je bil gost svojega bra-tranca odvetnika g. dr. Gvidona Ser-neca.

c **Uradni dan zbornice za TOI.** Gre-mij trgovcev v Celju naznanja vsem gospodarskim krogom v mestu Celju in njegovi bližnji in širši okolici, da uraduje referent ljubljanske zborni-ce za trgovino, obrt in industrijo v torek 7. januarja od 8. do 12. ure do-poldne v posvetovalnici Gremija tr-govcev v Celju, Razlagova ulica št. 8, pritličje levo. Stranke, ki žele kako pojasnilo ali svet v zadevah, ki jih zastopa zbornica, se vljudno vabijo, da se v določenem času zgledajo pri referentu.

c **Škoda zaradi snega,** ki je padel od petka na soboto, je zlasti v Ljub-ljani in Celju velika. V Celju je tež-ki, mokri sneg potrgal veliko število telefonskih, brzojavnih, električnih žic in anten. Telefonski in brzojavni promet je bil ukinjen in še do danes ni docela upostavljen. Mnogo hiš je bilo brez električne luči, vendar pa je mestna elektrarna škodo že popra-vila.

c **Autobus v Podsredo in Št. Peter pod Sv. Gorami** je moral zvezo s te-ma dvema krajema začasno ukiniti. V noči od 27. na 28. t. m. je zapadel na cesti Sv. Urban—Lesično, kjer se vije cesta precej visoko po hribih, ta-ko visok sneg, da je autobus blizu Prevorja v snegu običal in je s teža-vo in počasi šele drugi dan prišel v Celje. Dokler ta progla ne bo dobro zorana, ne bo mogoče misliti na na-daljevanje autoprometa. Gotovo pa bodo činitelji, ki opravljajo to cesto, storili čimprej primerne korake, da bodo cesto primerno razorali in omo-gočili prepotrebno nadaljno zvezo. Tudi autobus iz Št. Petra pod Sv. Gorami oz. tja in nazaj, je prihajal le z veliko zamudo v končno postajo. To nedeljo zvečer se vsled prezasne-žene in grde ceste ni vrnil v Št. Pe-ter. Pričakovati pa je, da bo nov sneg cesto malo ugladil, tako da bo danes,

Gospa Kondelikova je pogledala hčer vprašujoče in na obrazu ji je zaigralo. Šla je od mize skoro potihoma k Pepici, prišla je z desnico za ramo in z levico ji je hotela dvigniti bradico. Toda Pepica se je ubranila in položila brado na materina prsa, kakor bi se hotela zagrebsti. Gospa Kondelikova je razumela. V tem trenutku je pozabila na lastne težave, na vse, kar jo je mučilo poslednje tedne, prišla je hčerko z obema ro-kama za glavo in jo je poljubljala na lase in čelo. Čutila je, da bi se ji glas tresel, ako bi spregovorila in ob-enem jo je začelo peči v očeh. Že so kapale izpod trepalnic prve solze ra-dosti, kakršne je deležna samo mati, ko pride k njej hči z izpovedjo, če-prav ne izgovorjeno, kakor je bilo sedaj tudi pri Pepici.

»Prav gotovo, mamica«, je zatrje-

v torek 31. t. m. zvečer vozil zopet iz Celja ob 419. uro v Št. Peter pod Sv. Gorami, če bi sneg do tega časa ne zapadel zopet prekomerno.

c **Smrtna kosa.** V petek 27. t. m. je umrla Pred grofijo 7 22-letna zaseb-nica gđc. Vilma Ban, v soboto 28. t. m. na Kralja Petra cesti 32 74-letna zasebnica Josipina Hännel iz Grad-ca, v torek 31. t. m. pa v Ozki ulici 5 69-letni naduč. v p. g. Martin Lah in v Liscah pri Celju 77-letna hišnica Iva-na Eržen. N. p. v m.!

c **Svetosavska zabava.** Pravoslavna srpska crkvena opština v Celju pri-redi v soboto 8. februarja v prostorih Celjskega doma Svetosavsko zabavo. Cenj. dame se naprošajo, da pridejo po možnosti tudi tokrat v narodnih nošah. — Prirediteljski odbor.

c **Obrtnim krogom na znanje!** Red-ni pouk v celjski obrtni nadaljevalni šoli se prične takoj v četrtek po No-vem letu, t. j. 2. januarja. Cenj. moj-stri in mojstrice se vljudno prosijo, da poskrbe za redno plačevanje me-sečne ukovine (po 15 Din od vajenca oziroma vajenke), da ne bo nepotrebnih opominov in še neprijetnejših iz-terjevalnih stroškov. Ta denar naj odda vajenec v šoli svojemu razred-niku, kjer dobi tudi potrdilo prejema v kontrolno knjižico. — Vodstvo šole.

c **Krajevni odbor Udruženja vojniš invalidov v Celju** bo imel v ponde-ljek 6. januarja ob 9. dopoldne v mali dvorani Narodnega doma v Celju svoj 10. redni občni zbor in vabi svo-je člane k obilni udeležbi.

c **Smuški tečaj.** Javili smo že, da priredi Šavinska podružnica SPD v Celju brezplačen smuški tečaj za no-vince. Teoretični pouk se prične v če-trtek 2. januarja ob osmih zvečer v sokolski telovadnici v mestni osnov-ni šoli. Prijave se sprejemajo zvečer v telovadnici. Vso smuško opremo je treba prinesiti s seboj. Pregledala se bo vsa oprema in bodo dana potreb-na navodila. Pouk se bo vršil delo-ma v telovadnici, deloma pa na dvo-rišču v snegu.

c **Povišanje v vojski.** G. Mr. Fedor Gradišnik, lekarnar v Celju in re-zervni kapetan 2. klase, je povišan v rezervnega lekarniškega kapetana 1. klase.

c **Število radioamaterjev** raste od meseca do meseca. Sedaj je v Celju že okrog 150 radioamaterjev.

c **Nesreča Celjana v Zagrebu.** Vče-raj ob šestih zjutraj se je ponesrečil v kurilnici državnih železnic na glav-nem kolodvoru v Zagrebu 44-letni de-lavec Anton Piler iz Celja. Padel je z lokomotive in si zlomil levo nogo.

c **Z nožem.** Te dni so prijeli v ne-kem javnem lokalu 45-letnega pečar-ja Jakoba, ker je v vinjenem stanju hotel zabosti svojo »prijateljico« Marijo L. Napadenka je povedala, da je Jakob njo in njenega otroka že dva-krat na sličen način napadel. Marija se je umaknila v Maribor, da bo pred Jakobom varna.

c **Nesrečni »sveti trije kralji«.** Pred-nevi je prišla policija na Cankar-jevi cesti tri fante iz bele Ljubljane, 16-letnega Franca Č., 14-letnega Mir-ka Č. in 14-letnega Franca L., ker so hodili našemljeni kot Trije kralji od hiše do hiše, peli in pobirali denar. Fantje pravijo, da so njihovi starši revni, pa jim ne morejo kupiti oble-ke in plačevati šolnine. Fante so od-premili v Ljubljano.

vala Pepica. »In kaj bi bilo, če bi te oče peljal tja? Da napravi to Vejva-ra, je gotovo.«

»Jaz bi mu dala!« se je zasmejala mati. »Samo naj me pusti sedeti in naj se briga za te.«

»No, kaj ne da pojdeš, mamica«, je moledovala Pepica. Sklenila je roki in si jih je mela. »Moj Bog, naj ven-dar malo tega pusta uživam. Morda je poslednji...«

Gospa Kondelikova se je nehala smejeti in je rekla:

»Kaj govoriš to, dete? Saj si šele začela.«

Pepica je sklonila glavo in je od-govorila zamolklo:

»K letu ne bom hodila na venčke in ples — to vem prav gotovo.« In pristavila je še bolj tiho: »Letos je to poslednjikrat —«

Medicinski ples v Celju

11. I. 1930

Celjski dom

c **Izsedili so ga.** V soboto 28. t. m. zvečer je policija prišla v nekem sta-novanju v Prešernovi ulici 65-letne-ga brezposelnega čevljarja Karla Do-linška, ker je meseca maja ukradel nekemu revežu v mestni ubožnici obleko in nekaj perila. Dolinšek pra-vi, da je obleko zastavil nekemu Av-gustu W. za 250 dinarjev.

c **Zgodaj je začela.** V soboto 28. t. m. ob 18. so zasačili v neki specerij-ski trgovini na Kralja Petra cesti 10-letno učenko V. J., ko je ukradla s prodajne mize tričetr kilograma su-rovega masla, vrednega 42 dinarjev.

c **Izgube in najdbe.** Izgube: rujava listnica z 800—900 Din, ženska čepi-ca in niklasta žepna ura. Najdbe: čr-na listnica s 102.80 Din, rujav volnen šal in deška sportna čepica.

c **Današnja dunajska vremenska napoved** za sredo 1. januarja: Pri nekoliko nadnormalni temperaturi najbrž naraščanje padavin, dež in sneg.

Slanina

banatske svinje

v mesecu januarju. Reflektanti naj se zgledajo pri A. Krofliču, mesarju v Celju, Ljubljanska cesta 5.

Gospodarstvo

c **Izvoz smederevskega grozdja.** V jeseni se je izvozilo 1.100.000 kg sme-derevskega grozdja v vrednosti 4 mi-lijone 300.000 Din, torej povprečno po 4 Din kilogram. Grozdje je šlo veči-noma na Češkoslovaško, v Avstrijo, Nemčijo in Poljsko.

c **Promet v jugoslovanskih prista-niščih.** V letošnjih prvih 10 mesecih je znašal promet v naših glavnih lu-kah: v Splitu 8.321 ladij s preko dva milijona tonami netto, v Dubrovniku 2.633 ladij s preko en milijon tonami, na Sušaku 3.690 ladij z 881.764, v Si-beniku 3.755 ladij s 761.952 in v Met-koviću 1.127 ladij s 171.428 tonami.

c **Vinska kupčija.** Iz Avstrije pri-hajajo že sedaj gostilničarji in vinski trgovci v Ljutomer in Slovenske go-rice, da se preskrbijo z letošnjim iz-vrstnim vinom. Zaloge vina pri kme-tih se že močno krčijo.

c **»Naše gorice«.** — Z decembersko številko, ki smo jo pravkar prejeli, zaključuje ta odlični mesečnik kot glasilo Vinarskega društva za Drav-sko banovino v Mariboru za pospeše-vanje kmetijstva, osobito vinarstva in kletarstva ter vinskega gospodar-stva vobče svoj III. letnik. »Naše go-ric« urejuje Andrej Žmavc, direktor vinarske šole v pokoju, kateremu je uspelo pridobiti listu ugledne, požrt-vovalne sodravnike, strokovnjake in praktične gospodarje, kmetovalce, ki uspešno tekmujejo med seboj in ki so s svojimi prispevki že davno dokaza-li, kako nujno potreben je ta list v sedanjih, zlasti za naše vinogradni-ke in celokupno vinsko obrt težkih časih. »Naše gorice« predstavljajo v lični vnanji obliki edini list te vrste ne le v Dravski banovini, marveč v vsej Jugoslaviji, po svoji vsebinski vrednosti pa prav nič ne zaostajajo za najboljšimi sličnimi izdanji veli-kih naprednih tujih narodov.

Po svetu

c **Neobičajna borba z morskim psom.** Japonski ribič iz Havane na otoku Kubi se je vračal nekega dne s čolnom proti obali. Nenadoma ga je napadel morski pes. Ribič se ga je skušal ubraniti z veslom, a morski pes ni odnehal in bila je nevarnost, da bo čoln prevrnil in požrl ribiča. Japonec se je odločil za boj na življe-nje in smrt. Z ostrim nožem med zob-mi je skočil iz čolna v morje. Morski

pes ga je zgrabil za roko, v tem tre-nutku pa mu je ribič porinil nož v trebuh. Smrtno ranjena pošast je iz-pustila roko in Japonec je zopet zle-zel v čoln. Razmesarjeno roko so mu morali pozneje odrezati.

s **Premoženje v grbi.** Na španskem otoku Malorki v Sredozemskem mor-ju je umrl nedavno neki grbavec. Ko so ga hoteli pokopati, so opazili po-grebci, da je mrtvečeva grba nekam čudno mehka. Pregledali so grbavca in se prepričali, da je bila grba umet-no napravljena iz usnja. V njej pa so našli 10.000 dolarjev v bankovcih.

s **Zanimive številke.** Po zadnjem ljudskem štetju ima London 7.805.870 prebivalcev, torej samo 70.000 prebi-valcev manj, nego celo belgijsko kra-ljestvo. Lani je v Londonu zaradi cestnih nesreč izgubilo življenje 49.105 ljudi.

s **Nova zlata polja v Rusiji.** Sovjet-ske oblasti so poslale v Sibirijo po-sebno ekspedicijo pod vodstvom vse-učiliškega profesorja Oberukova, da natančno preišče tamošnji svet. Eks-pedicija je imela srečo in je našla v bližini Irkutska ogromna ležišča zla-ta.

Kino

Mestni kino Celje. Na Silvestrovo zaprto. — Sreda 1. (Novo leto) in če-trtek 2. januarja: »**Hudičeva metre-sac**« (»Tempo — tempo!«) Velika pu-stolovščina v 7 dejanjih. V glavni ulogi Luciano Albertini. Kras-ni naravni posnetki in do skrajnosti napeto dejanje. — Petek 3. in sobota 4. januarja: »**Simba**«. Velefilm v 6 de-janjih o tajnostih Afrike. Tako lepih naravnih posnetkov iz življenja eks-otičnega živalstva še ni pokazal no-ben film.

Brezprimerno za pre-rečevanje in za od-pravljanje prehlajenja, lahoda, griboleta, vne-ja krljca, akutnih in croničnih katarjev, hri-be, influence, nadehe, zasoplosti itd. Poizku-site vsaj eno škatljičo pravih razkužilnih pastilj

„VALDA“

da se uverite o njihovi udoviti učinkovitosti. Poda pazite in zahte-ajte jih v vseh lekar-ah in drogerijah samo v škatljicah z napisom „VALDA“.

Drobiž

Ruska reka Don, v starem veku imenovana Tanais, je dolga 1.855 km in na 1.285 km plovna.

V mnogih nemških vaseh, zlasti v onih, ki so slovanskega porekla, na-rišejo zvečer pred prvim majem na vrata hiš, hlevov in kozolcev s kredo tri križe, ki naj ponoči preženejo »ča-rovnice«. Ta običaj se je ohranil celo v okolici Berlina.

Kitajski zid je bil zgrajen 200 let pred Kristom, da prepreči vpade Mongolov na kitajsko ozemlje. Zid je visok 11 do 12 metrov, spodaj 10, zgo-raj preko 7 metrov širok in se razte-za nad 3.000 kilometrov daleč od obrežja Rumenegega morja v notra-njost puščave Gobi.

77-letna filmska igralka Juli Herley je začela pred 15 leti nasto-pati v filmu in igra od takrat samo uloge starih mater.

BIZJAK JOŠKO:

Potovanje ob jadranski obali

od Črne gore do Sušaka
in obisk zgodovinskega višokega
gradu pri Škofji Loki.

(Konec.)

Na obali naju je pričakoval znanec iz Celja in tamkajšnji rojak, naš poslaniški ataše v Pragi g. dr. Arneri s soprogo. V naglici sta nam pokazala svoj lepi dom in znamenitosti na Korčuli. Izmed stavbnih umetnin je omeniti fasado katedrale z obrežnim zvonikom iz 13. stoletja. Mestno zaledje krasijo nasadi obsežnih borovcev, ki dajejo trpežen les za gradnjo manjših ladij in izletnih čolnov. Korčulanske čolnarne so že iz starih časov na dobrem glasu.

Okrog šestih zvečer je priplul naš parobrod v splitsko luko. Tu sva se naselila v hotelu »Jadran« za 1 dan in 2 noči. Ugajala nama je hotelirjeva skrb za goste. Stal je pred hotelsko kuhinjo in zavrnil vsakega natakara, če je opazil, da niso bile porcije dovoljne in lepo servirane.

Naslednjega dne sva si šla že navsezgodaj ogledovat Split, ki je s svojimi 34.000 prebivalci največje dalmatinsko mesto in sedaj tudi sedež Primorske banovine. Zaradi velikega zaledja, na katerem so čedni in razgledni stavbni prostori, čaka mesto prav lepa bodočnost. Ponos Splita pa tvori starinska katedrala, ki je najlepši in izborni ohranjen del nekdanje velike palače cesarja Dioklecijana, ki je živel 300 let po Kr.

Ta današnja katedrala je bila prvotno mavzolej cesarja Dioklecijana. Poleg nje stoji nov, visok zvonik iz rezanega kamna. Cerkev je znotraj polna umetnin iz najizbranejših vrst kamenja, brona in žlahtnih kovin. Zunaj pa jo obdajajo stebri, ki nosijo kapitule redke kiparske umetnosti. Prezanimivo je tudi stebrišče v Peristilu nekdanje Dioklecijanove palače. V tem slovitem Peristilu je postavilo mesto Split velik spomenik iz brona Gregorju Ninskemu, ki je pred tisoč leti, t. j. leta 928. po Kr., neustrašeno zagovarjal jugoslovensko bogoslužje na škofijskih sinodah, ki so se vršile v tem mestu. Ker je imel na tej sinodi mnogo nasprotnih škofov, ki so se potegovali za latinsko bogoslužje, se Gregorju Ninskemu žal ni posrečilo priboriti jugoslovensko bogoslužje za vso hrvatsko državo, ki jo je takrat vladal prvi hrvaški kralj Tomislav; dosegel pa je vsaj toliko, da so ostale te pravice mnogim obrežnim mestom našega Primorja celo do današnjih časov.

Soha predstavlja gromovitega sinodskega govornika v stoji, ki jo je najbrž zavzemal na sinodi proti hegemonizmu latinskega bogoslužja. Tudi to veličastno umetniško delo je duhovit zasnutek našega slavnega dalmatinskega kiparja Meštrovića.

Nekdanja Dioklecijanova palača je tvorila ogromen pravokotnik, katerega obzidje s 4 ogelnimi stolpi je še danes prav dobro ohranjeno.

Okrog Dioklecijanovega obzidja se razširja novi, moderni Split z obsežnimi in lepimi stavbami; največje leže ob morski obali. Kdor hoče uživati podroben razgled na starinsko Dioklecijanovo zgradbo in na novejša dela Splita, mora prekoračiti okrog 500 stopnic visokega katedralnega stolpa. Kdor si razgleduje to zanimivo mesto, naj tudi ne pozabi obiskati mestnega etnografskega muzeja, ki hrani neštete dragocene umetniške izdelke naših vrlih Dalmatincev; zlasti so tam vidne prelepe narodne noše z najokusnejšimi vezeninami v srebru in zlatu. Tudi filigransko delo iz teh žlahtnih kovin je zastopano do čudovitih fines; delavnice so pa večinoma v Kotoru.

Na zahodnem delu Splita se vzdiguje lepi grič Marjan, ki nudi izletnikom očarljiv pogled na mesto z luko in njegovo obsežno zaledje.

V Splitu je domačine, zlasti pa še naju mučila silna vročina, saj je toplotomer kazal na solncu blizu 60° C. Morska voda je bila v velikem in moderno urejenem splitskem kopali-

šču Bačvicah tako topla, da je bilo ohlajenje telesa izključeno.

Zato sva napravila popoldne z malim parnikom izlet v Trogir. Tam sva si ogledala sledeče stare zanimivosti: mestno »loggio« pred katedralo, ki ima znotraj na steni relief posebne kiparske umetnosti. Zraven te lože stoji star mestni stolp z veliko uro, na levi pa je mestna občinska hiša. Najznamenitejša je trogirski katedrala iz 13. stoletja; nedosežno lepi kameniti portal je izdelal slavni kipar Radovan v letu 1240. Katedrala sama hrani v notranjosti v naravni velikosti dragocene srebrne doprsne kipe nekaterih svojih škofov, izmed katerih je bil eden celo kardinal. To težko srebrnino so darovali trogirski stolnici — po izjavi razkazovalca cerkve — rimski papeži.

Ko sva se vračala proti večeru s parnikom v Split, sva opazila sedmero, na visokem obrežju v skalo vsekanih kaštelov, ki so bili nekdanje zgrajeni v obrambo proti sovražnim napadom z morske strani.

Ker splitska vročina tudi ponoči ni odnehala, sva bila vesela, ko sva se odpeljala naslednjega jutra ob petih zopet s parobrodom »Zagreb« proti Sušaku. Med plovo smo se za kratko časa ustavili v Šibeniku, nad katerim se dviga več močnih utrd iz 15. in 16. stoletja. Tudi to mesto ima dokaj starinskih in umetniških stavb, predvsem portal stolne cerkve. Šibeniška okolica ima zelo razvito trgovino z lesom in vinom; obsežne tvornice pa izdelujejo mnogo karbida.

Ob štirih popoldne je zavozil naš parnik v luko mesta Raba na istoimenskem otoku. Že oddaleč smo, sedaj na povratku že v drugič, opazovali štiri vitke cerkvene stolpe, ki dajejo mestu, zgrajenemu kakor Dubrovnik na visokih morskih pečinah, prav posebno sliko. Nemci, ki posebno močno obiskujejo ta otok, imenujejo te zvonike »Die vier Wahrzeichen von Rab«. Ta otok imenujejo biser zgornjega Jadrana, ker je tu polno naravnih krasot, milo podnebje in mnogo starinskih zanimivosti. Od vseh cerkev obiskujejo izletniki najraje stolno z njenim velikim zvonikom, s katerega se uživa očarljiv razgled. Notranjost katedrale je čudovita. Zlasti lepe so rezbarije kornih sedežev pred velikim oltarjem.

Na Rabu je troje izbornih kopališč, ki so pa vsa nekoliko izven mesta; do tja in nazaj te prevozi čolnar za 5 Din. Hotelov je mnogo, dobrih in lepih, zlasti je impozanten Grand hotel »Imperial«. Stanovala sva tik pristanišča in v bližini že omenjene restavracije »Na obali«, kjer so naju ob neznosni vročini obklali komarji do krvi. Ti so bili med drugim tudi vzrok, da sva ponoči odpotovala s parobrodom »Hrvatska« z Raba mimo otoka Krka proti Sušaku.

Na Sušaku sva se po 14-dnevni vročini prvič ohladila; okoli poldne je namreč razsajala po mestu huda nevihta in je silno deževalo. Ko se je popoldne zopet zjasnilo, sva se peljala po serpentinah na Trsat. Oglekala sva si starinske stavbe znamenitih Frankopanov in prenovljeno romarsko cerkev poleg obsežnega frančiškanskega samostana. S Trsata peljejo na Sušak razen razen lepe ceste v serpentinah tudi še neštete kamenite stopnice (menda jih je blizu 1.000); te poti bi pa onim, ki so bolj slabih nog, nikakor ne priporočal.

Z večernim vlakom sva se vrnila preko Karlovca in po lepi Belokrajini mimo Novega mesta v Ljubljano. Tu sva obiskala sorodnike ter se naslednjega dne z nečakom in njegovo ženo odpeljala z avtom po gladki cesti proti Gorenjski. V Škofji Loki smo si površno ogledali najvažnejše zanimivosti in nato odhiteli z avtom naprej ob žuboreči Sori v zeleno Poljsko dolino do gradu Visokega, kjer počiva naš znameniti pisatelj dr. Ivan Tavčar. Čim je zavil naš voz na levo čez Soro, smo prevozili lep drevored in se ustavili na dvorišču pred čedno, veliko in starinsko hišo, ki je bila svojčas lovski gradič bogatih in mogočnih brižinskih škofov. Kasneje je pripadalo Visoko 200 let

rodbini Kalanovih, ki igrajo odlično ulogo v Tavčarjevem mojstrskem romanu »Visoka kronika«. Zadnji lastnik pred Tavčarjevimi je bil Hafner iz Ljubljane.

Nismo še prav izstopili iz voza, ko nam je prihitel naproti akademski slikar g. Franjo Sterlé, ki je baš takrat slikal v gradu portretno skupino sorodnikov iz mladosti gospe dr. Tavčarjeve. Svoje umetniško delo pa je z veliko spretnostjo sestavljal na podlagi starih fotografij. Ko smo se z njim seznanili, nas je povabil v imenu grajske gospodarice v gostoljubno hišo in nas predstavil obče spoštovani dvorni dami gospej Franji dr. Tavčarjevi. Ko smo ji razodeli namen našega obiska na Visokem, da smo se namreč prišli pokloniti velikemu duhu njenega pokojnega soproga, je bila našega prihoda zelo vesela in nam začela razkazovati zgodovinske zanimivosti po raznih sobanah. Čudili smo se njenemu izrednemu spomenu, ko nas je malo pozneje predstavila v tretji sobi neki drugi skupini izletnikov. Zapomnila si je natančno vsako ime, poklic in bivališče. S svojo ljubeznivostjo nas je naravnost očarala in z velikim zanimanjem smo sledili njenemu pripovedovanju.

Povedla nas je iz sprejemnice najprej v sobo, kjer se nahaja postelja, v kateri je za vedno zatisnil oči njen ljubljani soproga. Na vsaki strani baldahinove strehe nad posteljo visi mnogo krasnih travok od vencev, ki so spremljali višokega viteza na njegovi zadnji poti. Ta soba je danes obenem tudi spominska soba dr. Tavčarja; ob stenah je mnogo diplom in priznanj, ki jih je bil nesebični delavec za javni blagor deležen iz mnogih krajev Slovenije. Ogledali smo si tudi škofovo sobo, v kateri je letos par tednov prebival kot gost gospe dr. Tavčarjeve zagrebški nadškof dr. Ante Bauer. V posebni sobi smo občudovali zbirko starih in dragocenih umetnin najrazličnejše vrste. V veliki antični obednici (refektorium) so se pred stoletji zbirali brižinski škofje s svojim številnim lovskim spremstvom.

Po zakuski nas je zopet vodil umetnik g. Sterlé z dvorišča v lep bukov in smrekov gozd in v par minutah smo stali na griču, kjer se nahaja kapela nad grobnico dr. Tavčarja. V tej kapeli je dnevno opravljal mašo zagrebški nadškof dr. Bauer. Vhod v grobnico se nahaja dva metra pred kapeličnimi železnimi vrati in je zavarovan s težkim kvadrom iz belega marmorja. Pod oltarjem spava večni sen priljubljeni pripovedni umetnik, odkritosrčni politik, ugledni pravnik, izvrstni govornik, požrtvovalni narodni voditelj in dobronik ubogih in zatiranih, naš nesmrtni pisatelj dr. Ivan Tavčar.

Po tihi poklonitvi manom velikega pokojnika smo se vrnili v grad in g. Sterlé nas je povedel v malo obednico, kjer nas je zopet pričakovala gospa dr. Tavčarjeva. Ob prijetnem kramljanju višoke gospodarice nam je hitro potekel čas. Pred odhodom smo videli skozi odprta vrata še v gospejno spalnico s starinskim pohištvom in baldahinom nad posteljo. Spalnica es nahaja tik male obednice grajskega pritličja.

Hvaležno smo se poslovili od ljubeznive gostiteljice in prijaznega akademičnega slikarja g. Sterléta in se vrnili proti večeru skozi Škofjo Loko v Ljubljano, naslednjega dne pa sva prispela z ženo zopet v naše lično mesto Celje.

(G. J. Bizjak je predaval o tem potovanju v dveh delih na celjskem Ljudskem vseučilišču in ponazoril predavanje z 90 svetlobnimi slikami iz episkopa. Op. ur.)

Književnost

k Lojz Kraigher: »Na fronti sestre Žive«. Drama v treh dejanjih. V Ljubljani 1929. Založila Tiskovna zadruga. (128 strani.) Cena broširani knjigi 44 Din, vezani 56 Din, poština 2 dinarja. Avtor »Školjke« in »Umetnikove trilogije« dr. Alojz Kraigher je tudi v novi drami »Na fronti se-

Strah pranja

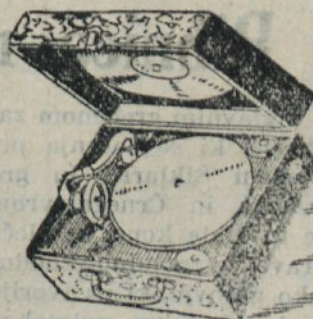
je za vedno pregnan, ako perete z Schichtovim RADIONOM. Način je povsem enostaven in udoben:

1. Običajno namakanje preko noči.
2. Raztopiti Schichtov RADION v mrzli vodi in perilo 20 minut prekuhati.
3. Perilo najprvo v topli, nato večkrat v mrzli vodi dobro izplakniti.

En sam poskus in uverili se bode, da tako lahko poceni in varčno pere samo

stre Žive« ostal zvest tistemu stremljenju po nezakrinski resničnosti, ki ga poznamo iz njegovih romanov »Kontrolor Škrobar« in »Mlada ljubezen«. S kirurškim nožem ostro opazujočega umetnika je segel tudi tu k najbolj občutljivi strani sodobne družbe: k njenim erotičnim izrastkom. Razgalil je samopašno polteno zlo, ki kakor gorska brzica podira vse ograje in hiti preko strtih src k surovemu in slepemu cilju spolne nature. V zaledju fronte, kjer se pritaženi strah pred smrtjo nenehoma meša z divjim pohlepom po užitku in nebrzdanem življenju, trčita dva svetova, dva človeška tipa: na eni strani zdravnik dr. Rojnik, po svoji telesni sili imenovan tudi dohtar Konj, mož s prekipevajočo čustvenostjo, ženskar, ki se je klaverno vdinjal svojemu nagonu in razdril lastno rodbinsko srečo. Drug svet je njegova žena Pavla, tip žene-matere, razumna, čustveno hladna ženska, polna skrbi za svojo rodbino. Sredi med obema stoji sestra Živa, strežnica v rezervni bolnici, dekle močne, komaj prebujene erotične narave. Paleča strast podi dr. Rojnika in sestro Živo usodnemu prepadu naproti. V mesečni noči, dan pred Rojnikovim odhodom na fronto, preseneti Pavla svojega moža v živinem objemu. Razdivjani doktor konča z enim samim udarcem dramo Pavlinega življenja. Ubijalca zapro. Zgodilo se je, kar je prerokovala »dama v črnem«, tajinstvena žena, ki se dvigne kakor privid iz prošlih Rojnikovih zablod. Kraigher je z dramo »Na fronti sestre Žive« ustvaril krepko, po svoji brezobzirni iskrenosti pretresljivo dramo, ki se čita z napetostjo od začetka do konca. Tiskovna zadruga je izdala to knjigo v okusni opremi. Priporočamo jo vsakemu zrelemu čitatelju. Naroča se v knjigarni Tiskovne zadruge v Ljubljani, Prešernova ul. 54.

Po napornem delu

rabimo primernega razvedrila, najboljši razvedrilo pa je godba. Če želite imeti ti dober gramofon, obrnite se na veletrgovino STERMECKI in ogledajte si veliko najboljših vrst

godbenih instrumentov importiranih direktno iz najboljših svetovnih tovarn po sledečih nizkih cenah: gramofon 230, 330, 560, 880 Din, plošče 22, 35, 40, violine 315, 545, mandoline, kitare, klarneti, flaute, harmonike in še tisoč drugih predmetov po najnižjih cenah. — Nakup neprilijen.

Veletrgovina
R. STERMECKI, CELJE.

FRAN ROŠ:

Jubilej

Listi so objavili notico:

»Znani odlični naš dramatik Josip Moravec praznuje letos duševno in telesno še povsem čil osemdesetletnico svojega plodonosnega življenja, v katerem nam je ustvaril množico pesmi in črtic ter nekatere drame, ki so se pred leti uprizarjale na naših odrih z velikim uspehom. Kakor čujemo, hoče naše gledališče ob tem važnem jubileju zaslužnega umetnika postaviti na oder njegovo najpomembnejšo dramo »Gospo Brigito«, ki je nekoč zbudila pri nas toliko zanimanja in ima brez dvoma še danes svojo veliko vrednost.«

Josip Moravec se je razveselil v dno duše:

»Zopet je tu dokaz, da narod pravilno ocenjuje napore svojih ustvarjajočih umetnikov. Kakor je številčno šibak, zna vendar biti velik v svoji trajni hvaležnosti do vseh, ki so mu služili z nesebičnim delom.«

Prečital je notico ženi in edini hčerki, poročeni z odvjetnikom, ter svoji vnukinji, nevesti odličnega veletrgovca.

Otroško vesel je sedaj preživljal dneve in vestno sledil novicam o pripravi za vpriporitev drame. Nekam mladostnejši je postajal v telo in obraz, ki ni bil skoro nikoli več brez tihega smehljaja. Zdravna in s prožnim korakom je stopal po ulicah.

Slednjič je bil določen dan, ko stopi »Gospa Brigita« na oder. Prihajali so novinarji k njemu po podatke o njegovem življenju in delu. Listi so objavili njegovo sliko z obširnimi življenjepisi. V mestu so ga ustavljali znanci in mu čestitali, on pa jim je pripovedoval zanimivosti iz minulih dni. Prejemal je tudi pismene čestitke daljnih sorodnikov, prijateljev in društev. Natihem je celo pričel snovati nove literarne načrte.

Avtor Josip Moravec je sedel v gledališki loži s svojo rodbino. Po vsakem dejanju ga je navdušeno občinstvo burno klicalo na oder. Stal je ves v črnem na deskah in se je gignjen trepetajoč zahvaljeval za pozdrave, šopke in vence.

Cutil je, kakor da se je zopet povrnil v oni svet, ki se mu je pred mnogimi leti bil izmaknil izpod nog.

Z vpriporitvijo »Gospo Brigite« je bil neizmerno zadovoljen. Igralci so položili v dramo vse svoje najboljše sile in ni vedel, kako naj se jim dovolj zahvali zanje. Iznova je doživljal globoko tragiko Brigitino in ga je vsega prevzelo. Zopet je bil ponosen na delo svojih dragocenih sil. Znanci so prihajali v ložo in mu čestitali k velikemu uspehu in zadoščenju.

Omamljen je kakor v sanjah stopil z rodbino v avto in še na ulici pred gledališčem so se glasili klici njemu v čast.

Doma je presedel še vso uro v razgovoru s svojo rodbino. Najprej je dvignil čašo njegov zet odvjetnik, nato mu je napil veletrgovca, ženin njegove vnukinje.

Izmučen od prevelike sreče je legel k počitku, ali razburjeni živci so mu vzeli obilo spanja.

Ves prihodnji dan se Josip Moravec ni ganil z doma. Zjutraj je pregledal liste, a v njih ni bilo notice o uspehu njegove drame.

Naslednji dan je vstal prav zgodaj, da čimprej prečita poročila o vpriporitvi »Gospo Brigite« in o delu same.

Služkinja mu je izročila časopise. Ves vznemirjen je preletel papir in je čital:

»Gospo Brigito«, dramo Josipa Moravca, je vpriporilo gledališče z uspehom, ki je zasluga predvsem igralcev. Ti so dvignili dramo preko njene lastne višine.«

»Gospa Brigita« je v motivih in sredstvih zastarela stvar. Čudimo se, kako ji je bilo sploh kdaj mogoče prisojati kako reprezentativnost. Je rečna v notranji poglobitvi in neefektivna nazunaj. Logično in tehnično je zgrajena šibko.«

»Povdarjali smo že nekoč, kako odveč je kakim obletnicam naljubo servirati našemu občinstvu, ki mu nihče ne more odrekati smisla za pravo umetnost, podobne stvari. Čuvati je treba nivo naše drame proti vsaki umetniški degradaciji. Caveant consules.«

Josipu Moravcu so se zašibile noge, pred očmi se mu je stemnilo. Vsa kri mu je planila v glavo. Z rokami se je oprijel stola in je omahnil ž njim vred k tlom.

Zavedel se je v postelji, kjer so mu s cunjami, namočenimi v ostro dišečo tekočino, močili osivelo glavo, vrat in prsi.

Popoldne mu je odleglo, zbral je vse svoje misli in se je zavedel vsega, kar se mu je bilo dogodilo.

Ob njem je stala mlada, lepa vnukinja in je krčevito jokala v robec. Josipu Moravcu se je milo storilo ob njeni žalosti in jo je hotel pomiriti:

»Zlato dete, ne joči zaradi mene! Nič huđega ni bilo!«

»Ah, ne prenesem tega! Tu je pismo, le čitaj! Razdrl je zaroko zaradi tebe in tvoje drame. Sramuje se tvoje blamaže.«

»Kako?« Ni je docela razumel.

»Da. Emil je razdrl zaroko. Uničil si mi bodočnost!« Huje in huje je jokala.

»In kaj zdaj in kaj še?« je vdano vprašal in je bil pripravljen na vse, kar še pride.

Vstopila je njegova žena z zagrenjenim obrazom:

»No, zdaj ti lahko povem. Strašno si pogorel s svojo »Brigito«. Vse mesto čita in se nam smeji. Kaj ti je bilo treba slaviti jubilej! Raj bi bil meni kupil nov plašč, več bi imela veselja ž njim nego s takim jubilejem. V svojem življenju bi se bil ukvarjal raje s politiko nego z dramami! Tako pa si ostal bedak in siromak v posmeh vsem. Taka sramota! Zaroka se je razdrla. Tudi Viktor nas hoče zapustiti, da reši advokaturu in karijero. Uničil si srečo svoje rodbine. Bedak, lopov!«

Zvečer je Josipa Moravca zadela kap in se ni več zavedel. Čuden slučaj je nanese, da se mu je to pripetilo baš k jubileju.

Če greš s kolodvora Brezno-Ribnica skozi gorsko selo »Pod Veliko« ob glasni, preko granitnih skal grmeči Velki, znamenitem potoku, ki je nekoč tvoril konč štajerskih posestev koroškega šentpavelskega samostana in je vsled tega še danes meja med srezoma Maribor in Slovenjgradec, se tudi v najhujšem zimskem času brž prepričaš, da v njenih vodah ne manjka rib: Od kamna do kamna, ki gleda iz vode, skačejo, v mrzli vodi se kopajoč, potapljač in po ribah stikajoč, številni, v zimskem času krasno in pestro pisani povodni kosi, ob potoku navzgor, do njegovih izvirkov, pomešani z rumenimi gorskimi pastircami, ki se niti pohorskega mraza ne strašijo, ker se jim v okolici Ribnice ni treba bati stradanja.

Sv. Martin, najvišja vas na južnih obronkih pohorskih, je izpostavljen vsem mogočim vetrovom in zavoljo tega se ga marsikdo izogiblje, dasi po nepotrebnem. Njegova severna soseda Ribnica je pred njimi zavarošana po Ribniškem sedlu, Jezerskem vrhu, po Višavju, po Črnem vrhu in po obeh Kopah. Varuje jo pa tudi zbor svetnikov in svetnic, ki jih še prav posebno časte v krasni, za take višine naravnost sijajni, pa obenem nadvse prikupljivi cerkvi, okoli katere so ozko postavljene in se bojzljivo in obenem zaupajoče tiščijo okusne hišice in vilami podobne stavbe, obdane z vrtovi, poleti polnimi duhtečih cvetic, in s sadovnjaki, ki dajejo najbolj sočne hruške in jabolka. Sv. Jernej (24. avg.), sv. Urša (21. oktobra), Janez Krstnik (24. jun.), zlasti pa Rožnenska nedelja 4. oktobra vsakega leta so oni določeni in posvečeni dnevi, ko se ne le »farmani« župnije Ribnice na Pohorju, ampak tudi iz sosednjih župnij v velikih množinah in v vriskajočem razpoloženju, dekleta v pisanih oblekah, mladeniči s krivci od malega divjega petelina, od ruševca, za klobuki, zberajo, da se zahvalijo za že prejete dobrote in si izprosijo za bodočnost še novih za sebe in za govejo živino. Kajpada tudi stari očaki in stare žene, gospodarji in gospodinje s samotnih, včasih nad tisoč metrov visoko ležečih kmetij pridejo ob takih prilikah, ne le v nedeljah, na Ribnico v cerkev in v gostilno: Hribniki, Pesniki, Ravnjaki, Reberniki, Završniki, Bukovniki, Kralji, Kotniki, Kopniki, Gosaki, Pavliči vsi so ob takih svečanostih zbrani, da niti cerkev niti tri gostilne ne morejo hkrati nuditi zadosti prostora.

Sedaj imajo pohorski Ribničani svoje pokopališče. Iz vasi pelje krasen drevored ob živi meji mimo starih kapelic s podobami, predstavlja-

jočimi vse postaje križevega pota, na jasno, oblo brdo s cerkvico sv. Lenarta. Tam, kjer je svet najbolj odprt, kjer je največ solnca in zraka, se razprostira vaško pokopališče s krasnim razgledom na celokupno zapadno Pohorje, na Kozjak in na Dravsko dolino. V celi Sloveniji na deželi ni najti pokopališča, ki bi se mogel ponášati s tako bogatimi, tako krasnimi in tako okusnimi nagrobnimi spomeniki kakor to pokopališče. Krasen kamen daje pohorski granit v bližnjih Lenarčičevih kamnolomih ob Velki pod Šiklarico in pod Jezerskim vrhom.

Nekoč, v starih časih, so morali nositi mrliče čez glavni greben pohorski, čez Ribniško sedlo mimo »Cerkvice« doli k župni cerkvi v Mislinjsko dolino. Pri »Cerkvici« je stala tedaj kapelica s podobo matere božje. Pa se je v hudi zimi pripetilo, da so pogrebci vrh Pohorja v mrazu in snegu omagali; tedaj so krsto z mrličem položili in zakopali v debeli in oledeneli sneg, da jo ob ugodnejšem vremenu, čez teden ali več dni odnesejo na pokopališče v Mislinje. Visoko zapadli sneg je pa tudi še sedaj, ko je večno počivališče pri sv. Lenartu samo četrte ure oddaljeno, za pogrebce velika zapreka; in doživš lahko, da v sprevodu samo stara ženica moli očenaš za očenašom za »toto dušo«.

Vas Ribnica na Pohorju že sama na sebi ima in nudi vse, kar je letoviščarju in športniku, tako poletnemu kakor zimskemu, potrebno. Celoten zdravnik je tu nastanjen. Ljudstvo je nad vse prijazno in prikupljivo. S kolodvora do vasi je dve uri peš: hodi še tako počasi, ne boš srečal ne odraslega ne otroka, ki bi te ne pozdravil. V dveh urah lahko dosepeš od Ribnice na vsako izmed glavnih razglednih točk na Pohorju; do znamenitega Ribniškega jezera ni delj kot poldrugo uro; isto velja za Črni vrh ali Veliko Kopo. Vsa zunanost vasi razodeva neko blagostanje, ki priča o pridnosti domačega ljudstva. Na »šajkah« drva, na splavih pa hlode in tramove so nekda tudi pohorski Ribničani kot »vozniki« pod poveljstvom svojega »karmoniša« ali gospodarja s svojimi dolgimi »lemeži« spravljali v Beograd in do Železnih vrat in so, v domačo raševino oblečeni, obogateli, da so lahko postavili domove, ki jih še sedaj posečajo celo stalni gostje iz Hamburga. Ko bo kedaj postavljena planinska postojanka v kraljestvu Jezernikovem ob Ribniškem jezeru ali pri »Cerkvici«, bo še le prišla do prave veljave Ribnica na Pohorju in ves krasni svet okoli nje bo zaslovel, kakor je to že davno zaslužil.

Novosti mestne knjižnice v Celju

Capek K. — Kozak F.: Krakatič 743-744.
Dostojevskij F. M. — Levstik Vl.: Bratje Karamazovi 719/720. — Selo Stepančikovo 721.
Hamsun K. — Kusal R.: Blagoslov zemlje 750.
Kozak J.: Lectov grad 747.
Krek J.: Izbrani spisi II. 722.
London J. — Seliškar T.: Mož z brazgotino 748.
May K.: Križem po Jutrovem III. 730.
Meško K.: Legende o sv. Frančišku 732.
Šavinšek Sl.: Grče 742. — Zgrešeni cilji 746.
Šnuderl M.: Človek iz samote 745.
Sienkiewicz H. — Glonar J.: Quo vadis? 751.
Trinko S.: Naši paglavci 752.
Zorec I.: Domačija ob Temenici 741.
Glaser J.: Čas kovač 128 p.
Maister R.: Kitica mojih 123 p.
Cankar I.: Das Haus zur barmherzigen Mutter Gottes 1176 n.
Döblin A.: Berge, Meere u. Giganten 1196 n.
Ehrenburg I.: Visum der Zeit 1190 n.
Frank B.: Trenck 1203 n. — Der Magier 1204 n.
Galsworthy J.: Aneinander vorbei 1174 n. — Die letzte Karte 1160 n.
Gide A.: Die Falschmünzer 1177 n. — Die Schule der Frauen 1197 n. — Die enge Pforte 1198 n.

Gorki M.: Das Leben des Klim Sarugin 1179 n.
Grein R.: Gollgatha der Ehe 1180 n.
Gunnarsson G.: Die Leute auf Borg 1182 n. — Sieben Tage Finsternis 1205 n.
Harbou T.: Frau im Mond 1186 n.
Hauptmann G.: Buch der Leidenschaft 1193/94 n.
Herzog R.: Wilde Jugend 1206 n.
Leonow L.: Der Dieb 1172/73.
Lewisohn L.: Der Fall Herbert Crump 1164 n.
London J.: Mondtal 1169/70 n.
Ludwig E.: Michelangelo 1199 n.
Mann H.: Sie sind jung 1171 n.
Mann Th.: Die Forderung des Tages 1207 n.
Ognjew N.: Das Tagebuch des Kosta Rjabzew 1188/89 n.
Ossorgin M.: Der Wolf kreist 1165 n.
Panferow F.: Die Genossenschaft der Habenichtse 1160 n.
Tschechow A.: Die Tragödie auf der Jagd 1159 n.
Undset S.: Gymnadenia 1181 n.
Wassermann J.: Christoph Columbus 1195 n.
Werfel F.: Barbara oder die Frömmigkeit 1167/68 n. — Der Tod des Kleinbürgers 1158 n.
Krones Fr.: Die Freien von Sanneck und ihre Chronik 491 r.
Ludwig E.: Juli 14 497 r.
Kutschbach: Der Brandherd Europas 511 r.
Grusdew I.: Das Leben Gorkis 512 r.
Rustja J.: Travnistvo 514 r.

DR. FR. MIŠIC:

Ribnica na Pohorju

Vzporedno z glavnim grebenom zapadnega Pohorja, ki se začneja pri globoko razjedeni Šiklarici in gre preko Jezerskega in Črnega vrha, preko Velike in Male kope, se vleče južno od Drave v zapadno-vzhodni smeri stransko gorovje, ki ga tvorijo posamezne, od pohorskih polotokov in rečic prejedene skupine: Mravljakov vrh, Vrh sv. Primoža in sv. Antona, Orlica, St. Janški vrh in Rdeči breg s sv. Ignacijem. Na planem odprtem in zato svetlem hrbtu, ki veže glavno gmoto Črnega vrha in z njim združenega Višavja (1543 m) z Orlico (796 m) tako, da tvori obenem razvodje med pohorskima potokoma Vuhreščico in Velko, leži 715 m nad

morjem Ribnica na Pohorju, lična in zanimiva gorska vas, poleti in pozimi vedno polna svežega planinskega zraka, zdrave in zdravilne solne toplote in svetlobe, pa bogata tudi na vodah in ribah, zlasti rdečepikastih gorskih postrvih, ki skakljajo po bistrih in penečih se šumih, vrtincih in vodopadih Velke, Vuhreščice in njunih pritokih visoko v hribe do njih izvirkov. Iz Lehenske graščine z ene strani, s štajerske, in iz Puhenštanskega grada z druge strani, s koroške, so nekda semkaj hodili loviti rib, da je še sedaj vsakomur lahko razumljivo, zakaj se najviše ležeča vas na severni strani našega Pohorja imenuje baš Ribnica.

Srečno in veselo Novo leto

želijo vsem cenjenim strankam, gostom in odjemalcem sledeče tvrdke:

Zvezna tiskarna in knjigoveznica Celje	F. S. Lukas tvornica žganja in likerjev Celje, Kralja Petra cesta	Anončna in reklamna pisarna Miroslav Rudolf Celje Drago Cerlini modna in konfekcijska trgovina Celje — Glavni trg
Matko Potekal čevljarska delavnica Celje — Kralja Petra cesta 28	Josip Pukl Trgovina pisalnih in računskih strojev ter popravila Celje — Vodnikova ulica	Anton Oražem krojaška delavnica Celje — Gledališka ulica
Alojz Kališnik mestni stavbenik Celje — Glavni trg	Franjo Vehovar tovarna pohištva Zaloga: Glavni trg Celje — Kersnikova ulica	
Valentin Hladin manufakturna in modna veletrgovina Celje — Prešernova ulica	Simon Gaberc agentura in komisijska trgovina Celje — Razlagova ulica (Hotel »Union«)	
Manufakturna in konfekcijska trgovina Ivan Mastnak Celje — Kralja Petra cesta 15		
Engelbert Mecilošek ml. Izdelovalnica »Chabeso« Breg — Celje		
Kamnoseštvo F. & J. Kullich Celje — Aškerčeva ulica		
Hotel »Balkan« J. J. Merc, restavrater Celje — Gosposka ulica		
Kavarna »Evropa« Lastnica: Helena Krušič Celje — Kralja Petra cesta		
Albert Rutar trgovina in strokovno puškarstvo Celje — Slomškov trg 4		

Veselo Novo leto

vsem cenjenim strankam

Fric Blumer

autotaksa v Celju

*Vožnje v tuzemstvu ter čez mejo
v Avstrijo, Italijo, Madžarsko in Švico*

Veselo Novo leto vsem cenjenim strankam
Dominik Uršič
čevljarna

Breg — Celje

Veselo Novo leto vsem cenjenim odjemalcem
F. Pajman, Ljutomerski buffet
točilnica in delikatese

Celje — Slomškov trg

Vsem cenjenim strankam veselo Novo leto
Brata Šumer
manufakturna trgovina

Celje — Glavni trg

Prostovoljno gasilno društvo v Celju

želi vsem dobrotnikom in darovalcem

Srečno Novo leto

ter se jim pristrčno zahvaljuje za podporo v starem letu in prosi za nadaljno
naklonjenost napram tej dobrodelni in človekoljubni instituciji

Veselo in srečno Novo leto
želi vsem svojim cenjenim odjemalcem

Ivan Ravnikar

Alojz Drofenik

modna in manufakturna trgovina

Celje — Glavni trg 9

*Veselo Novo leto
vsem cenjenim odjemalcem!*

*Mestna elektrarna
v Celju*

Kavarna „Merkur“ v Celju

Vsem cenjenim gostom veselo Novo leto 1930

Ig. Lebič, kavarnar

Kudiš manufakturna trgovina Celje — Aškerčeva ul. 13	Gostilna »Branibor« A. Robek Celje — Kralja Petra cesta	Matevž Zadravec pekarnar Celje — Gosposka ul. 3	Ignac Grilec strojno mizarstvo Gaberje 140
Konrad Gorenjak čevljar Celje — Gosposka ul. 28	Marija Dergas Celje — Gosposka ul. 17	Fr. Čuk Celje — Prešernova ulica	Vincenc Janič pekarnar Celje — Gosposka ulica
Anton Simonišek brivnica »Viola« Gaberje — Celje			Vinko Kukovec stavbenik Celje — Lava
Vsem svojim cenj. gostom, prijateljem in znancem želita srečno in veselo Novo leto Alojz in Berta Šribar restavracija pri kolodvoru Sv. Peter v Sav. dol.		Srečno in veselo Novo leto želi Lekarna »Pri križu« Ph. Mr. Fedor Gradišnik Celje, palača Ljudske posojilnice	Celjska milarna d. z o. z. Celje želi vsem cenjenim odjemalcem srečno in veselo Novo leto

Kmetjska posojilnica za celjsko okolico v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Pisarna v Prešernovi ulici 6 (prej Lastni dom)

Hranilne vloge obrestuje po 6—8 % čistih, brez rennega davka.

Pri naložbi
Din 50.—
se dobi
nabiralnik na dom.

Vse volnene pletenine!

L. Putan, Celje

Spodnja trgovina
zelo največja izbira!

„JAVA“ pšenična kava
je izvrstna, zelo redilna in okusna.

Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpo-
šiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg
za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa
po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din
dražje. Poštnino plačamo mi. Vsakemu 5kg
zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo
pridjana lepa skodelica za kavo. — Kdor
pošlje 2 Din v znamkah, dobi vzorec 100 gr.
»JAVA« pšenične kave poštne prosto.
Sprejememo za vsak večji kraj zastopnika

ZAPOSILITEV

črez dan v mestu Celju
išče mlajša ženska moč bodisi v go-
spodinjstvu, kuhinji ali pa kot po-
strežkinja. Nastop takoj. Po možnosti
hrana in plača po dogovoru. Naslov
v upravi lista.

Oddam lepo

opremljeno sobo

z električno razsvetljavo in posebnim
vhodom boljšemu gospodu. Naslov v
upravi lista. 2-1

**Ugodna prilika
za vitkega gospoda!**

Frak obleka, skoraj nova, s svilo
podložena, za Din 600.— na prodaj.
Franc Meško, Celje.

Pomočniku ali mojstru brez otrok se
odda v najem
čevljarstvo

z vsem orodjem in stroji. Na razpo-
lago sta delavnica in soba. Naslov v
upravi lista.

Lepa hišica

šupa za les, velik yrt, dobro vpeljana
mizarstvo v lepem trgu pri Celju se
tako prodaja za 60 000 Din. Naslov da
Karol Breznik, Celje, Dolgo polje 1.

Strojno ažuriranje Din 1-50
Strojno entlanje Din 1-—

Lepo solidno delo samo pri
B. Pušnik

Cankarjeva cesta 4 (stara hiša Ljudske
posojilnice poleg davkarije).

Za šivilje znaten popust.

Omare

postelje stole, zofe, madrace, nove spalnice,
žične vložke, dobite po konkurenčni ceni pri
tvrdki »MARMOR«, Celje

ki se je preselila iz Celja
Gosposka ul. 25, v lastno hišo na Spodnji
Hudinji št. 52, CELJE-GABERJE.
Različni avtobusi vozijo dnevno do tja
za Din 3-—.

Srečno in veselo Novo leto

želi

Gustl Maček, čevljarški mojster, Celje

Samo na veliko!

Samo na veliko!

Čaj — Mount Everest

v zavitkih in zabojih nudi po originalnih cenah

Alojz Mastnak

CELJE, KRALJA PETRA C. 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

A 1 219 28
16

Javna dražba

raznega pohištva se vrši na licu mesta v Celju,
Gosposka ul. št. 17

dne 3. januarja 1930 ob 9. uri dop.

Okrajno sodišče v Celju, odd. I.,
dne 27. decembra 1929

Pupilarnovarni zavod najbolj varna naložba

Oblastna hranilnica mariborske oblasti

Centrala: MARIBOR, trg Svobode
TELEFON 281.

POŠTNA HRANILNICA 12.363

Podružnica: CELJE, Cankarjeva ulica št 11, nasproti pošte
prej Južnoštajerska hranilnica

TELEFON 93.

POŠTNA HRANILNICA 10.727

Sprejme vloge — najugodnejše obrestuje
Dovoljuje vsakovrstna posojila — najugodnejši pogoji

Za varnost jamči Dravska banovina s svojo
davčno močjo in premoženjem.

Prevzem gostilne in Silvestrov večer

Naznanjam cenj. občinstvu, da prevzamem z 31. de-
cembrom t. l. od g. Ivana Reša v Celju gostilno „Skalno
klet“ in bom ta večer poskrbel za obilo zabave. Igrala
bo domača godba na lok itd. Na razpolago bodo
topla in mrzla jedila ter prvovrstna vina iz Dravske
banovine.

Priporočam se za obilen obisk

Andrej Ušaj.

Najprimernejše novoletno darilo

Prodajna zaloga gramofonov trdke

A. RASBERGER

Gramofonske plošče: „His Master's Voice“, „Columbia“
„Odeon“, „Polydor“ „Elektra“ itd.

Šivalne stroje: „Rast & Gasser“, „Styria“ in „Puch“ kolesa

prodaja trdka

A. Ussar, Celje
Prešernova ulica št. 24

Radio aparate

najmodernejši za priključek na omrežje, kakor tudi prvovrstni
aparati za priključek na baterijo, vse sestavine za gradnjo
aparator, zvočnikov vseh kategorij Vam nudi prvovrstna trdka

Mestna elektrarna v Celju

Vse informacije glede moderniziranja starih aparatov daje
brezplačno strokovnjak inženjer. — Najkulantnejša postrežba.
Nizke cene.

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarški mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarstva dela, moderne stavbe, ostrešja za
hiše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, ve-
rande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun
Štev. 14.737

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije,
strelkovne naprave.
CELJE, ZA KRESIJO 4.
Prevzema vsa v zgoraj navedene
stroke spadajoča dela in popravila.
Postrežba točna in solidna. Cene
zmerne. 50-25

Dežnikarna

JOS. VRANJER, CELJE

Kralja Petra cesta 13

priporoča svojo bogato zalogo solčnikov
in dežnikov po najnižjih in konkurenčnih
cenah.

Prevzame in izvršuje vsa popravila in pre-
obleke točno in solidno.

Na drobno.

Na debelo.

Premog iz Hude jame,
Zabukovce
in vseh drugih rudnikov
dobavlja in do-
stavlja trgovina
Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Na stanovanje

eventuelno tudi s hrano, se sprejmeta
dva gospoda ali dve gospodični. Naslov
v upravi lista 3-3

Maks Zabukošek
modna krojačnica

Celje, Cankarjeva ulica št. 2

Velika zaloga angleškega in češkega
blaga. 50-25

Stanovanjska posredovalnica

Prešernova ulica 6

nudi lepe sobe po različnih cenah.
Posreduje tudi stanovanja in lokale.
Zaračuna se pri sobah od najemodajalca in
najemnika 5% od najemnine. 2-2

Oglašujte!

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nedo-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo.

Za hranilne vloge jamči poleg
premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem
in vso davčno močjo.

Urejuje Rado Pečnik. — Odgovoren za konzorcij »Nove Dobe« in Zvezno tiskarno Milan Četina. — Oba v Celju.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

v lastni palači Narodni dom

Stanje hranilnih vlog nad Din 75,000.000.—

Lastna glavica in rezerva nad Din 13,000.000.—

Sprejema hranilne vloge na knjižice
in tekoči račun proti ugodnemu
obrestovanju in točnemu izplačilu.

Kupuje in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Prepričajte se!

Slavnemu občinstvu priporoča Josip Gorenjak, mesar in klobasičar,
gostilna „pri jelenu“ v Celju, Kralja Petra cesta 37, veliko zalogo
vsakovrstnih mesnih izdelkov

sveže goveje meso, prekajeno, vsakovrstne klobase.

Cene nizke, prekajeno meso s šunko cena kg Din 26.—,
klobase cena kg Din 15.— do 30.—. Specijaliteta blaga zajamčena!

Fran KAGER
Celje, Gosposka ulica št. 10.
OPTIK

Zaloga vseh optičnih predmetov na drobno in debelo.
Samožaložba Zeiss in Rodenstock očal.

Konrad Kager
Celje, Gosposka ulica št. 10.

Čekovni račun 14.441

Ustanovljeno l. 1828

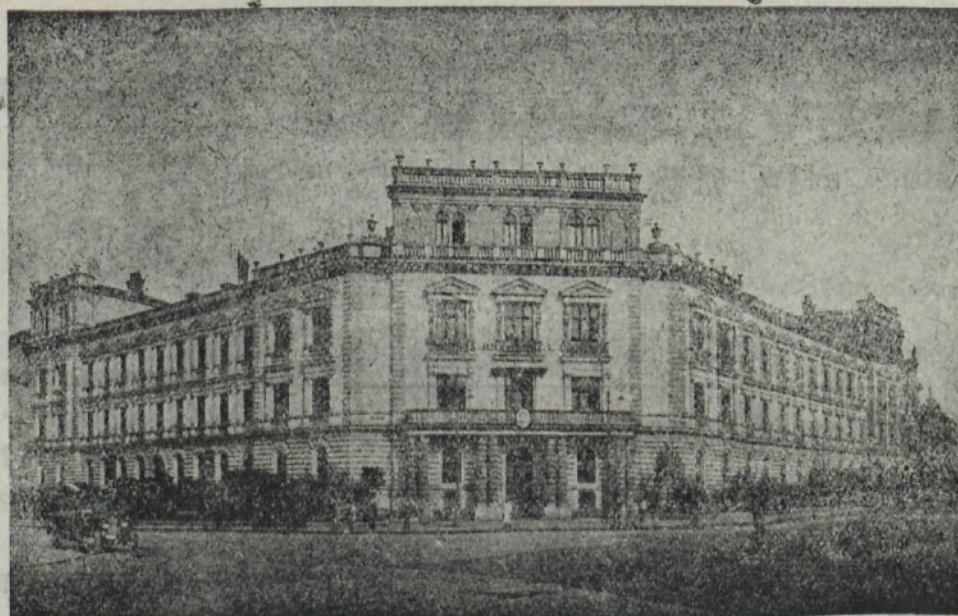
Umetna livarna.

Galvaniziranje vseh kovin.

Podjetje za napravo vseh predmetov v zlatu, srebru
ali prosti kovini.

Kovinsko brušenje, o-
valno in okroglo tis-
kanje, cizeliranje in
graviranje.

ZEISS
Punktal

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno.

